

Til medlemmer af Københavns Kommunes Kulturudvalg
Københavns Rådhus

Åbent brev om K2/Kanonhallen

København, d. 19.11.08

Hvorfor bliver der taget så mange dårlige beslutninger i det københavnske kulturliv? Lige nu er der fare for, at man tager endnu én.

Det københavnske teaterliv har altid været en heksekedel. I stedet for en klar kulturplan, der giver mulighed for at arbejde med en langsigtet og strategisk udvikling, har vi igennem årene fået en stribe af uholdbare, politisk drevne hovsa-løsninger. Hvilket har bidraget til at skabe et usolidarisk kunstmiljø, parat til at sikre sit eget uden hensyn til miljøet. Den manglende kommunikation mellem kommune og stat (Kulturministeriet og Kunstrådet) har kun forværret situationen. I 2006 skabte man en mildest talt uheldig og muligvis også ødelæggende teaterkonstruktion, nemlig Københavns Teater (KT), ledet af personer med ringe agt, men med tilstrækkelig magt til at skabe et teatermiljø, der stort set er parat til at nøjes med, hvad man byder det.

Her skal ikke peges fingre, blot konstateres og dybt beklages, at vi har fået serveret en sammenkogt ret, der stort set er uspiselig. Er tiden ikke inde til en gensidig åbenhed, til en professionel kortlægning af vores kunstområde, til visionære samtaler og ikke mindst til en fælles erkendelse?

Tænk, hvor mange ad hoc beslutninger, der er blevet taget inden for de sidste 10 år, og se, hvad det førte til. Nu vil man lukke Den Frie Udstillingsbygning, vi ved ikke hvorfor; som Bjørn Nørgaard siger i Berlingske forleden, så er det utroligt, hvor meget INGEN i dette land beslutter, ligesom Københavns Kommunes ellers opløftende planer for det nye kulturhus 2000X på Nørrebro nu bliver skrottet, og i disse dage tabes kampen om Charlottenborg på gulvet, ikke kun på grund af en enkelt mands fejltrin, men nok så meget fordi projektet ikke var gennemtænkt fra starten fra Kulturministeriets side.

K2/Kanonhallen og Teater X

Lige nu handler det om K2/Kanonhallen. Der har været spekulationer fremme i pressen om, at K2/ Kanonhallen muligvis skal lukkes som "åben scene" (formelt er K2 et "lille storbyteater", som siden 2006 er blevet drevet af Kaleidoskop) for – formentlig sammen med den snart tomme Dansescene – at overgå til at være hjemsted for det forfejlede Teater Camp X, som med Mette Hvid Davidsen i spidsen netop har formøblet 24 mio. med et repertoire, som publikum vendte ryggen lige fra dets storstilede søsætning i 2007. Teatret har haft en værdibelægningsprocent så lav, at Kbh. Teater undlader at bringe den på hjemmesiden.

Nu er Mette Hvid Davidsen blevet erstattet med Kaleidoskops nuværende leder, den talentfulde Martin Tulinius, som vil stå i spidsen for en direktørtrio med Kaleidoskops administrative leder Rasmus Adrian som administrativ chef og H.C. Gimbel fra

Københavns Internationale Teater som international chef. Så langt så godt, måske. Afhængig af, om spekulationerne i pressen taler sandt.

Tanken bag Københavns Teaters idé om at starte et "nyt" teater var, at der skulle findes en ny teatersal, et nyt repertoire, der kunne udfordre det gængse teaterbegreb og et nyt publikum, for at teatret som "spydspids blandt teatrene i hovedstaden" kunne udvikle og inspirere hele hovedstadens teater.

Det var en fin målsætning, men teatret blev jo aldrig fundet/bygget. K2/ Kanonhallen er derfor en tiltrækkende løsning, for så behøver man ikke at sætte noget nyt i gang. Ikke kun er teaterummet byens bedste, men teatret har sågar et publikum opbygget gennem 18 år, som Martin & Co. kan nyde godt af, så hvorfor kan de ikke bare blive siddende? De tre direktører (de første seks måneder hele fire, den fungerende leder Litten Hansen vil også gerne være med) – ingen smalle steder her – skal blot tage imod en ny og fyldt bankkonto, og er således dejligt fri for beviser, at der faktisk er behov for KT's eksistens. For uden Teater X er der intet grundlag for KT.

Men der var jo en grund til, at der blev givet en bevilling på 24 mio. kr. - reelt den største offentlige investering på teaterområdet i København bortset fra Det Kgl. Til sammenligning har Statens Kunstråds Scenekunstudvalg 25 mio. kr. til uddeling til de over 100 ansøgninger fra hele landet, der indkommer hvert år. Grunden var, at der skulle skabes noget nyt.

Kaleidoskop

Hvis Teater X får K2/Kanonhallen, risikerer Kaleidoskop at lukke, siger rygterne. Men hvorfor det? Teatret har jo en bevilling på 8 mio. Hvis rygterne taler sandt, er det muligvis, fordi Kaleidoskop fortsat slæber rundt på en del af et gammelt flere millioner stort underskud, som den nuværende leder, Martin Tulinius, og bestyrelsesformand Litten Hansen naturligvis gerne vil af med. Litten Hansen, der altså ikke kun er den fungerende leder af Teater Camp X, men også Kaleidoskops bestyrelsesformand, opfordrede Martin Tulinius til at søge stillingen som leder af Camp X. Kan De følge med? Lederen af og bestyrelsesformanden for Kaleidoskop var dermed med til at undergrave deres egen virksomhed. I så fald peger alt på, at man overvejer en strategisk lukning.

Sagen principielt set

Med bortset fra denne række af uklare motiver og sammenfald af personlige interesser peger sagen på en række principielle forhold:

1) København har fortsat brug for en "åben scene". K2/Kanonhallen er det eneste sted i København, hvor der er plads til større og utraditionelle opsætninger og til et større publikum.

Som den person (Trevor Davies) der i sin tid var med til at sikre, at byen fik et teater i Kanonhallens lokaler og en bevilling fra kommunen, og som den person der ledte dette teater i de første tre år og siden har bidraget via Københavns Internationale Teater med over 100 større gæstespil til stedet – gæstespil, som har været ryggraden i Kanonhallens renommé - kan jeg kun konstatere, at der er endnu flere i dag, der har brug for denne

scene. Og at andre – herunder det betrængte børneteater – har brug for og lagt billet ind på Dansescenen.

2) Det er fortvivlende, at man fra Københavns Teaters side ikke evner at fastholde en strategi for at skabe en udvidelse og fornyelse af den eksisterende infrastruktur i byen samt et rimeligt teaterbudget, men i stedet nøjes med at bruge 24 mio. kr. på at skabe en indskrænkning af teaterudbuddet!

3) Det er fortvivlende, at kommunen ikke straks kommer frem med en forsikring om en åben scene for de mange ensembler og projekter, der er afhængige af stedet. Det er fint, at der er andre, der investerer i det københavnske teaterliv, men betyder det, at kommunen opgiver at være en kulturpolitisk ramme omkring byens kulturliv? Er man blot glad for, at andre overtager ansvaret?

4) Det på tide, at man faktisk skaber et forum, hvor kulturinstitutioner i København (og det omfatter ikke alene de kommunale institutioner), kan dele både kunstnere, rammer, bevillinger, publikum og medier og drøfte væsentlige spørgsmål med kommune og stat.

Spørgsmålet har tidligere været fremme - senest sidste år - men gang på gang starter "alles kamp mod alle" blandt kulturinstitutionerne for at sikre egen fremtid. Kunstnere opfordres ligefrem af embedsmændene i kommunens kulturelle forvaltning til at henvende sig personligt til de enkelte udvalgsmedlemmer i håb om, at netop deres projekt tages frem i de sidste og afgørende forhandlinger om budgettet. En metode, som er både nedværdigende og uetisk.

Man kan undre sig over, at forholdene i kultursektoren - i en tid hvor Københavns kommune ellers har været eksemplarisk på andre væsentlige områder såsom byfornyelse, byudvikling og integrationspolitik - minder om den tilstand, der herskede for 25 år siden.

Men allerførst må vi sikre os, at der ikke tages endnu en dårlig og kortsigtet beslutning i dag, når kulturudvalget holder "lukket møde om en kulturinstitution". Med 25 mio.kr. i statsstøtte er det ingen sag at finde et nyt, stort og spændende lokale. Således vil Martin & Co. kunne realisere deres drømme, samtidig med at de mange andre kunstnere kan gøre deres drømme til virkelighed. Det er vist det, man kalder en *win win* situation.

Trevor Davies og Lene Thiesen

